

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10. prosince 2020 samosoudcem
Mgr. Vítem Sochovským

takto:

Obžalovaný

M [REDACTED] K [REDACTED],

narozený [REDACTED] v Kladně, prodejce zbraní a střeliva, trvale bytem [REDACTED],

je vinen, že

1. dne 12. 1. 2017 okolo 10.00 hodin v Kladně, v budově Policie České republiky, nám. 17. listopadu 2840, Kladno, před policejnímu orgánem Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, Územní odbor Kladno, Služby kriminální policie a vyšetřování, oddělení hospodářské kriminality v trestní věci č. j. KRPS-213139/TČ-2015-010381, po řádném poučení jako svědek uvedl, že dne 30. 3. 2016 zkušební test odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, č. [REDACTED], vykonal osobně v Centru správních agend v Kladně bez pomoci zkušební komisaře, odsouzeného J [REDACTED] Č [REDACTED], ačkoli mu J [REDACTED] Č [REDACTED] ve skutečnosti pomohl označením některých správních odpovědí gesty a náповědou k vrácení se k chybně označené odpovědi, jak to vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 2 T 111/2017, který nabyl právní moci dne 24. 4. 2018,

tedy

jako svědek před policejním orgánem, který konal přípravné řízení podle trestního řádu, uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

2. dne 2. 10. 2017 okolo 10.30 hodin v Kladně, v budově Okresního soudu v Kladně, nám. Edvarda Beneše 1997, v jednacím síni č. 7, v trestní věci, sp. zn. 2 T 111/2017, při hlavním líčení, jako svědek uvedl, že dne 30. 3. 2016 zkušební test odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel č. [REDAKCE] vykonal osobně v Centru správních agend v Kladně bez pomoci zkušební komisaře, odsouzeného J [REDAKCE] Č [REDAKCE], ačkoli mu J [REDAKCE] Č [REDAKCE] ve skutečnosti pomohl označením některých správních odpovědí gesty a nápovědou k vrácení se k chybně označené odpovědi, jak to vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 2 T 111/2017, který nabyl právní moci dne 24. 4. 2018,

tedy

jako svědek před soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí,

čímž spáchal

v bodech 1) a 2) přečiny krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

dle § 346 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 67 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k úhrnnému **peněžitému trestu** ve výměře **25 000 (dvaceti pěti tisíc) Kč**.

Dle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku sestává peněžitý trest ze 100 denních sazeb po 250 Kč.

Odůvodnění:

1. Důkazy provedeny v hlavním líčení byl zjištěn a prokázán skutkový děj tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný při hlavním líčení využil svého práva nevypovídat, což koresponduje s jeho postojem, který zastával již v přípravném řízení, kdy se ke skutkovým okolnostem případu nijak nevyjadřoval, jak je patrné z protokolu čteného při hlavním líčení dle § 207 odst. 2 tr. řádu.
3. Svědek J [REDAKCE] Č [REDAKCE] odmítl při hlavním líčení vypovídat s vysvětlením, že by svou výpovědí mohl poškodit sebe a způsobit si trestní stíhání. Jelikož se i před dřívější odsouzení stále cítí ohrožen trestním stíháním, nevypovídal.
4. Z protokolu o výslechu svědka ze dne 12. 1. 2017 bylo zjištěno, že obžalovaný v postavení svědka v trestní věci vedené tehdy Policií České republiky, Krajským ředitelstvím policie Středočeského kraje, Územním odborem Kladno, Službou kriminální policie a vyšetřování, oddělením hospodářské kriminality v trestní věci pod sp. zn. KRPS-213139/TČ-2015-010381 vypověděl po řádném poučení dle § 101 tr. řádu, o tom, jakým způsobem absolvoval autoškolu u společnosti Esox, s. r. o., kdy šlo o rozšíření řidičského oprávnění na skupiny „C“ a „T“. Obžalovaný ve své výpovědi popsal průběh celého výcviku, jakož i závěrečných jízd a testu, který absolvoval v budově Centra správních agend v Kladně. Opakovaně uvedl, že při závěrečném testu mu nikdo nepomáhal, ani nenapovídal. Pomoc s testem nepotřeboval, odpovědi znal, jezdí již řadu let bez nehody, předpisy zná a v rámci přípravy se na test učil a měl za tímto účelem staženou i mobilní aplikaci v mobilním telefonu. K výslovné otázce na pomoc J [REDAKCE] Č [REDAKCE]

při testu, toto popřel a uvedl, že posunky mu nepomáhal, avšak nepamatuje si již, co mohla gesta J. Č. znamenat, mohli si povídat o myslivosti, díky které se znají již asi 2 či 3 roky.

5. Z protokolu o hlavním líčení konaném ve věci sp. zn. 2T 111/2017 u Okresního soudu v Kladně dne 2. 10. 2017 bylo zjištěno, že obžalovaný v postavení svědka a po řádném poučení dle § 100 a § 101 tr. řádu uvedl, že poučení porozuměl, svého práva k odepření výpovědi nevyužil a rozhodl se vypovídat. Popsal, jak absolvoval písemný test v autošколе, ačkoliv se s panem Č. znal z dřívějšíka, nevěděl, že dělá zkušebního komisaře a na průběhu zkoušky se spolu nijak nedomlouvali. Všechny otázky vyplňoval sám za sebe, bez pomoci kohokoliv dalšího. Na zkoušce si žádných gest směrem k jeho osobě ani nápovědy při testu nevšiml, jen vnímal, že má někoho za zády, že za ním chodí.
6. Z kopií příjmových dokladů bylo soudem zjištěno, že obžalovaný uhradil za výcvik pro rozšíření řídičského oprávnění o skupiny „C“ a „T“ částku 19 900 Kč. Žádost o přijetí podal dne 25. 2. 2016 a výcvik byl zahájen ke dni 2. 3. 2016.
7. Ze záznamu o zkouškách odborné způsobilosti ze dne 30. 3. 2016 bylo zjištěno, že obžalovaný prospěl ve všech částech zkoušky, tj. z předpisů o provozu na pozemních komunikacích, v ovládání a údržbě vozidla i v řízení motorových vozidel skupiny „C“ a „T“. Ze záznamu o zkoušce a protokolu testu bylo zjištěno, že test ke zkoušce k rozšíření řídičského oprávnění z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy absolvoval obžalovaný s výsledkem 50 bodů z 50 možných, tj. se 100% úspěšností.
8. Z rozsudku Okresního soudu v Kladně, sp. zn. 2T 111/2017 ze dne 9. 11. 2017 bylo zjištěno, že J. Č., narozený , byl shledán vinným, že ve třech případech v době od 30. 3. 2016 do 25. 5. 2016 v prostorách počítačové učebny Centra správních agend, nám. Svobody 1960, Kladno, v pozici zkoušejícího zkušebního komisaře Magistrátu města Kladna, umožnil v rozporu se svými povinnostmi, vyplývajícími ze zákona č. 247/2000 Sb., o získávání a zdokonalování odborné způsobilosti k řízení motorových vozidel, vykonat čtyřem registrovaným žadatelům o řídičské oprávnění prostřednictvím výpočetní techniky úspěšný zkušební test z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy k získání nebo rozšíření řídičského oprávnění tím, že žadatelům napomáhal při označení správných odpovědí zkušebního testu, přičemž si byl vědom skutečnosti, že žadatelé měli zkušební test vykonávat samostatně, bez jakékoli nápovědy či pomoci další osoby, čímž níže uvedeným registrovaným žadatelům umožnil získat řídičské oprávnění bez řádného vykonání zkušebního testu z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, čímž spáchal přečin zneužití pravomoci úřední osoby podle § 329 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, za což byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku, jehož výkon byl podmíněně odložen na dobu dvou let a současně mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu funkce zkušebního komisaře na dobu tří let. Odvolání J. Č. proti předmětnému rozsudku bylo posléze Krajským soudem v Praze dne 24. 4. 2018 zamítnuto. Dovolání J. Č. bylo odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu sp. zn. 7Tdo 1302/2018 dne 23. 10. 2018.
9. Z videozáznamu (soubor „Klidek 90 20160330 od 06 45 00 do 19 00 00“) pořízeného v prostoru počítačové místnosti č. 225 Centra správních agend v Kladně na adrese nám. Svobody 1960 v Kladně byl zjištěn průběh testu ke zkoušce k rozšíření řídičského oprávnění z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy, který zde dne 30. 3. 2016 absolvoval obžalovaný. Z videozáznamu je patrné, že obžalovanému při testu gesty napovídá zkušební komisař, který k němu přistoupí v okamžiku, kdy jsou v místnosti jen oni dva (čas 9.00:35 nahrávky), hovoří spolu a posléze mu prsty označuje čísla správných odpovědí (poprvé v čase 9.00:47), načež komisař kolegu, který se krátce ve zkušební místnosti objeví, instruuje, ať při odchodu pro kávu přivře dveře do místnosti a pokračuje v gestikulaci směrem

k obžalovanému. Ten několikrát na gesta reaguje otočením hlavy a pohledem na ruku, kterou jsou odpovědi označovány. Poté komisař vyzve obžalovaného, necht' ještě znovu test od začátku zkontrolují a ať posune test na jedničku, kdy mu na monitoru ukazuje, jak tento postup provést, což obžalovaný učiní (čas 9.05:40). Po kontrole testu odchází (čas 9.06:15) a obžalovanému, jemuž vyká, sděluje: „až si budete myslet, že to máte, tak to když tak ukončete.“ Oba muži si vykájí i při následné konverzaci ohledně navazujících jízd (9.07:45 – 9.08:15).

10. K osobě obžalovaného soud zjistil, že dle opisu přestupků, jakož i dle opisu z evidence Rejstříku trestů, je dosud zcela bezúhonný. K důkazu byl proveden rovněž tak opis z Rejstříku trestů D████ J████, narozené █████, která vystupovala v téže věci jako obžalovaný v postavení svědkyně (sp. zn. 2T 111/2017), přičemž ani ona nebyla dosud nikdy soudně trestána, přestože v dané řízení vypovídala na rozdíl od obžalovaného tak, že přiznala, že jí zkušební komisař při testu pomohl, když jí sdělil, aby si zkontrolovala a zaměřila se na první dvě otázky testu.
11. Na základě takto provedeného dokazování má soud za to, že byly provedeny všechny nezbytné důkazy, které mohly přispět k objasnění skutečného stavu věci. Po zhodnocení výše uvedených důkazů, které soud hodnotil jak jednotlivě, tak jako soubor ve vzájemné souvislosti v souladu s § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl k přesvědčení, že vina obžalovaného byla bez pochybností prokázána.
12. Po skutkové stránce není v daní věci pochyb o tom, že obžalovaný skutečně dne 12. 1. 2017 před policejním orgánem, a poté i dne 2. 10. 2017 při hlavním líčení před Okresním soudem v Kladně nevyprávěl pravdu o průběhu testu, který absolvoval na závěr autoškoly v Centru správních agend dne 30. 3. 2016. Ačkoliv je z provedeného dokazování zřejmé, že do průběhu závěrečné zkoušky z předpisů o provozu na pozemních komunikacích a zdravotnické přípravy u obžalovaného zasáhl zkušební komisař J████ Č████, který obžalovanému napovídal správné odpovědi a umožnil mu dosáhnout plný počet bodů, obžalovaný v obou svých výpovědích nemluvil o této skutečnosti pravdu a tvrdil, že test vykonal sám a bez pomoci zkušební komisaře, což je tvrzení, které odporuje jednak později vynesenému odsuzujícímu rozsudku ve věci Okresního soudu v Kladně sp. zn. 2T 111/2017, ale i zjištěním, která si učinil soud v o průběhu zkoušky v projednávané věci.
13. Soud má pro vše výše uvedené za spolehlivě a bez pochybností prokázané, že se skutek stal tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, a že obžalovaný v rámci svých výpovědích před policejním orgánem a před soudem, učiněných s odstupem téměř 9 měsíců, nehovořil pravdu, ač si byl vědom všech možných konsekvencí, o nichž byl v obou případech poučen.
14. Po právní stránce soud vyhodnotil jednání obžalovaného jako dva trestné činy křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku dle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, neboť neshledal v jeho počínání natolik blízkou časovou souvislost, aby bylo možno jej posoudit jako dva dílčí útoky jednoho trestného činu. Jak již bylo naznačeno výše, zabýval se soud v projednávané věci nejprve předběžnou otázkou, zda obžalovaný vypovídal lživě, přičemž na základě provedeného dokazování nemá soud o této skutečnosti pochyb, kdy ostatně i obžalovaný v rámci své obhajoby a ústy svého obhájce uvedl, že skutkově závěry obžaloby nepopírá. Dalším předpokladem trestní odpovědnosti svědka za trestný čin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku je, aby byl svědek před výslechem řádně poučen, přičemž ani tato povinnost ve vztahu k obžalovanému nebyla opomenuta. Jeho obhajoba spočívala toliko na tom, že by si pravdivou výpověď mohl přivodit trestní stíhání, a byť nevyužil svého zákonného práva nevypovídat, ani jeho lživou výpověď nelze postihovat, jelikož by tímto postupem došlo k porušení § 92 odst. 1 tr. řádu.
15. Dle názoru soudu však nebylo v projednávané věci prokázáno a nic nenasvědčuje tomu, že by se obžalovaný na trestné činnosti J████ Č████ jakkoliv podílel či do ní byl zapojen. Naopak

z dokazování provedeného v této věci je evidentní, že ač se obžalovaný s J. Č. znali z mysliveckého družstva, vykali si, a to i v okamžiku, kdy se nacházeli ve zkušební místnosti sami, což podkopává možný závěr o jejich blízkém vztahu a s tím souvisejícím spolčením na trestné činnosti. J. Č. k obžalovanému v průběhu zkoušky přistoupil bez jakéhokoliv předchozího vyzvání či popudu, přičemž ani gesta, kterými obžalovanému při testu napomáhal, nijak nenasvědčují tomu, že by mezi oběma muži existovala předchozí domluva či byl Č. veden pokyny obžalovaného. Ten byl naopak v roli pasivního příjemce a nebyl zaznamenán ani náznak toho, že by se nápovědy dožadoval. K nápomoci při testu využíval J. Č. zcela elementární a snadno pochopitelná gesta ruky a prstů, kdy počet zdvižených prstů korespondoval se správnou odpovědí na příslušnou otázku, což rovněž nenasvědčuje sofistickované a plánované přípravě.

16. Obžalovaný, který tak v této věci vypovídal lživě, nevypovídal ve věci sp. zn. 2T 111/2017 o svém trestném činu ani o trestné činnosti, do které by byl zapojen, přesto se však i přes řádné a úplné poučení rozhodl záměrně lhát o tom, že mu J. Č. při testu napovídal. Soud nesdílí názor obhajoby, že by pravdivá výpověď obžalovaného přivedla jeho trestní stíhání či jeho nebezpečí v souvislosti s počínáním J. Č. Jeho svědecká výpověď o okolnostech, na které byl dotazován, a o nichž lhal, by i v případě pravdivosti ponechávala celou řadu interpretačních variant ohledně skutečného motivu J. Č., a tak jak měl možnost si soud skutkově danou věc posoudit, neposkytovala by tato výpověď v podstatě žádné důkazní vodítko, směrem k osobě obžalovaného. Naopak však nepochybně vypovídal o skutečnosti, která měla podstatný význam pro rozhodování ve věci trestního stíhání J. Č. S ohledem na aktivní formu svého počínání, kterou obžalovaný v postavení svědka zvolil, kdy uváděl evidentní lež, nelze mít pochyb o jeho zavinění ve formě přímého úmyslu.
17. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. Obžalovanému, který porušil zájem na správném zjištění skutkového stavu, jakožto základu zákonného rozhodnutí v trestním řízení okolností případu přitěžuje, že se postupně před policejním orgánem a poté soudem dopustil dvou trestných činů, a to v přímém úmyslu. Nelze však současně pominout, že jde o osobu dosud zcela bezúhonnou, kdy ani od doby spáchání, projednávané trestné činnosti, od níž uplynuly více 3 roky, se nedopustil žádného protiprávního jednání.
18. Za daného stavu věci soud vyhodnotil jako vhodný trest alternativní, nespojený se zásahem do osobní svobody obžalovaného, a to ani podmíněně odloženým na zkušební dobu. Vhodným se s ohledem na charakter trestné činnosti jeví trest peněžitý, vyměřený ve výměře nikterak vzdálené dolní hranici zákonného rozpětí, neboť jde o trest ukládaný za přečin, přičemž je třeba přihlídnout také k povaze a závažnosti spáchaného přečinu a osobě a poměrům pachatele, které, jak již soud uvedl, jsou v tomto případě z pohledu obžalovaného příznivé.
19. Výměra trestu ve výši 25 000 Kč sestává ze 100 denních sazeb, jejichž počet odpovídá nižší společenské závažnosti jednání obžalovaného, přičemž při stanovení výše denní sazby v částce 250 Kč vyšel soud z obžalovaným deklarovaného čistého měsíčního příjmu, z něhož lze přiměřenost trestu dovozovat. Zároveň soud obžalovaného upozorňuje, že nebude-li peněžitý trest řádně a včas uhrazen, bude na něm úředně vymáhán a vystavuje se rovněž riziku výkonu náhradního nepodmíněného trestu odnětí svobody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Pokud bude odvolání podáno, musí být ve shora uvedené lhůtě, případně v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu, také

odůvodněno, a to tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Kladno 10. prosince 2020

Mgr. Vít Sochovský v. r.
samosoudce